

Bland wänner är min lösen: drick!
 När drufwan uti Bålen swallar,
 Och flickan med en stulen blick,
 Till kärlek och till win mig kallar;
 Ev sself naturen ropar ut:
 Lyd kånslans röst och lifwet njut.

2.

Den wise må om måttlighet,
 Som lifwets största dygd få kryta,
 Han blifwit måttlig som man wet,
 Sen krafterna ha börjat tryta;
 Ev sself naturen ropar ut:
 Lyd kånslans röst och lifwet njut.

3.

Så lyder jag naturens röst,
 I flickans famn förglömmer qwalen,
 Och uti åldrens mogna höst
 De skola dränkas i pocalen;
 Ev sself naturen ropar ut:
 Lyd kånslans röst och lifwet njut.

Stockholm,
 Tryckte hos J. Hörberg, 1825.

Fredmans Epistel

om Krig och Bardalekar.

Stockholm,
 hos J. G. Björnståhl, vid Stortorget.

Om jag finge kommendera
Femton tusen man,
Skulle jag på stund marchera,
Gripa Turken an.

Proviant :,:
Skull' wi hafwa goder
Och galant :,:
I mitt flaskesoder.
Och wi skull' marchera på
Och så så.

2.

I serajen skull' wi sätta
Våra rumpor ner,
Femt Turkinnor små och nåtta
I vårt högqvarter.
Natt och dag :,:
Skull' vår flaskor rinna
Du och jag :,:
Ha hvar sin Turkinna
Allt skull' gå liksom i harm
Med allarm.

3.

Bid mitt högqvarter en slagga
Skulle hisas opp,
Uppå den skull' Venus wagga
Bachi lilla Kropp,

Eus och dus :,:
Natten om och dagen,
Warma rus :,:
För den kalla magen —
Se den gamle Stor. Visie
Ein stop bier.

4.

Uppå Turkiska golstapeter,
Skull' mitt manskap bli;
Bid trianglar och trompeter
Stifta frieri.

Runka trunk :,:
Med en skön Turkinna
Klunk, klunk, klunk :,:
Låt vår flaskor rinna,
Ut Serajen, ut du fan,
Ut Sultan.

5.

Släpp mig in; ur wågen Endöping!
Sielf jag för mig an!
Skönhet är en liten löping,
Jag är handelsman.

Släpp mig in! :,:
Jris, se min smärta!
Jag är din! :,:
Tag mitt hela hjerta!
Win och flickor gör min fröjd,
Jag är nöjd.